

ČÍNSKÉ DIVADLO

Pavel Trtílek, 15. 12. 2016

Hlavní linie v tradičním čínském divadle

1) šamanismus

- šamanské obřady (teatralita, paradivadelní útvary)

2) regionální divadelní formy

- na 300 druhů (dialekty)
- anonymní texty (někdy zapisovány)
- dnes pekingská opera

3) hlavní formy tradičního čínského divadla

- texty jménem známých autorů
- **ca-t'ü** (hráli muži i ženy)
- **nan-si** (hráli jen muži)
- **čchuan-čchi** (hráli jen muži)
- **kchun-čchü** (hráli muži i ženy)

Divadlo ve starověké Číně

- považováno za nízké umění
- herci: opovrhovaná skupina
- dramata: okraj literární tvorby
 - dramatici psali často pod pseudonymy

Starověká Čína

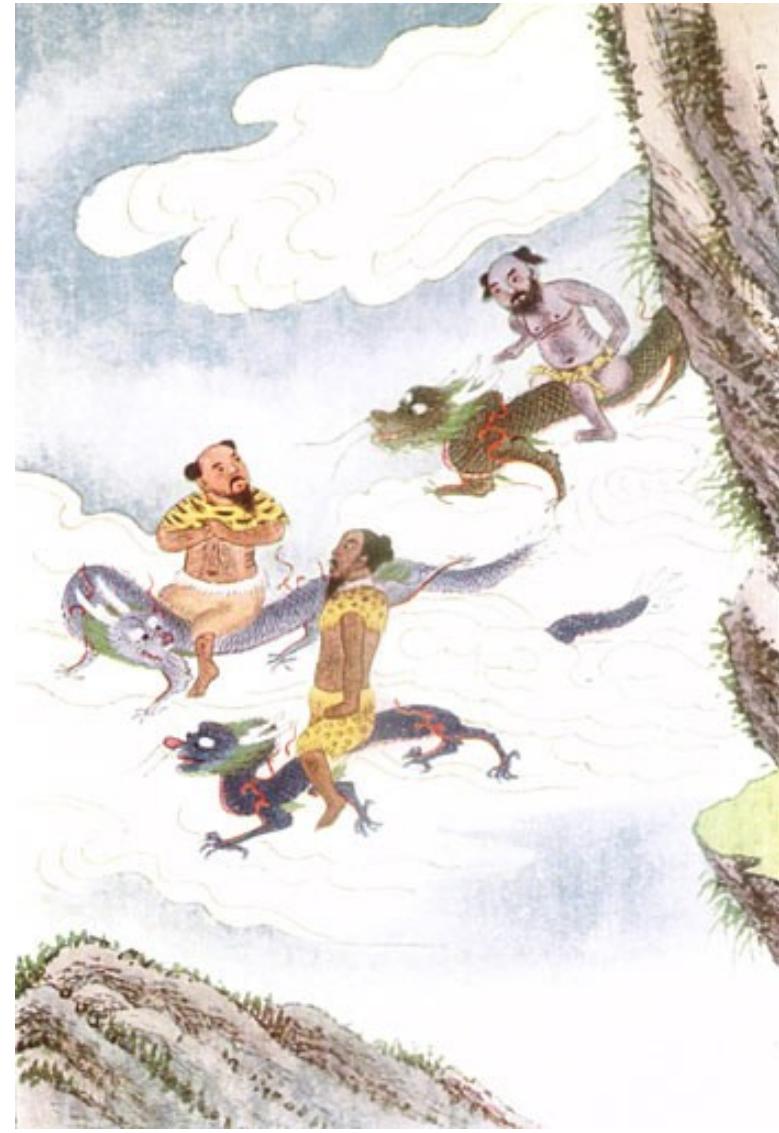
- zemědělská společnost
- začala se usazovat v povodí **Žluté řeky** (Chuang-che) v pozdním neolitu
 - zakládání vesnic, obdělávání půdy, domestikace zvířat
 - vznik prvních měst
 - vrchol 3.–2. tisíciletí př.n.l.

Náboženský systém

- chybí kult velkých božstev
 - absence hierarchizované církve i posvátných písem
 - funkci církevních hodnostářů zastávali v čínské společnosti šamani a šamanky
- skupinová božstva
 - božstva nemocí, počasí, literatury, opery, činohry...
- jednotliví bohové
 - zbožštěný hudebník Siang-Kung a herec Lao-Lang, zbožštěná konkubína i zloděj apod.
- draci, démoni, duchové, mytická zvířata...
 - více in: Josef Guter: *Bohové a symboly staré Číny* (Praha, 2005)

bůh zdraví

dračí bohové

FILOZOFICKO-MYŠLENKOVÉ SMĚRY

(6.–5. stol. př.n.l.)

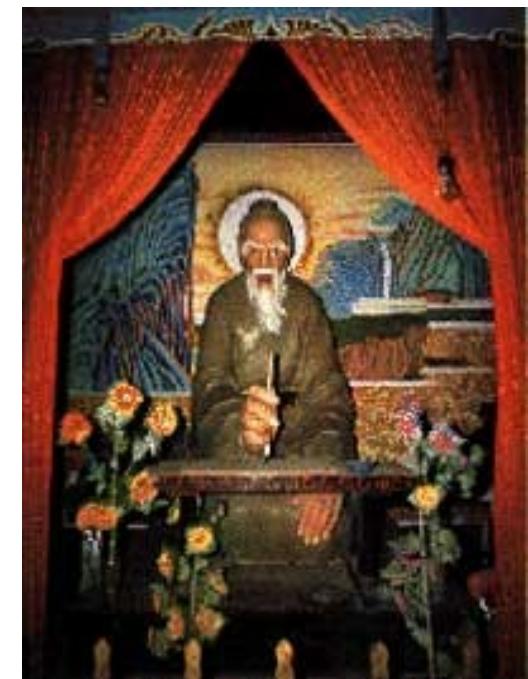

Konfucius

KONFUCIANISMUS

- zakladatel: **Konfucius**
 - božský princip panovníka
 - hierarchický systém,
loyalita k panovníkovi

Lao-c'

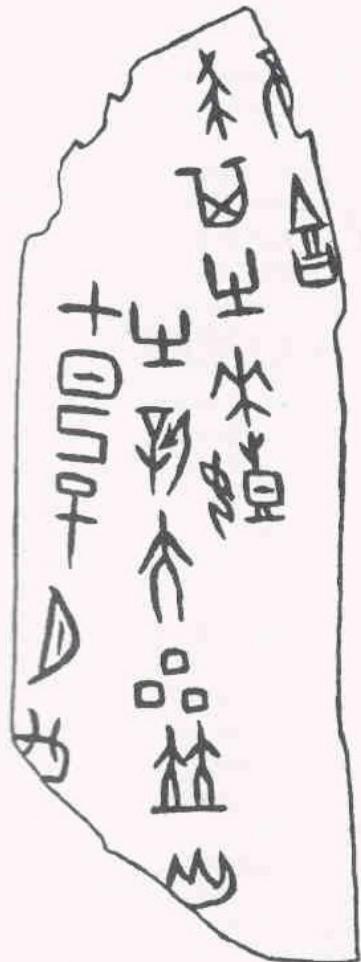

TAOISMUS

- zakladatel: **Lao-c'**
 - božský princip tkví ve všech a ve všem
 - podstatou je soulad s přírodou a svoboda

Vznik obrázkového písma

- cca 1 400 př.n.l.
- snaha vystihnout skutečnost obrazovou zkratkou
- čínština
 - **monosylabická** (1 pojem = 1 znak)
 - **tonální jazyk** (hlasová melodie určuje význam slabiky)
 - dnes při běžném užití cca 5.000 znaků z 50.000 existujících
 - **jednotné znaky** pro všechny skupiny čínských jazyků (je jich 7) i jejich dialekty (v Číně žije 55 národností)
 - už v 1. třídě se dítě učí 400 znaků
- původně se psalo na zvířecí kosti, želví krunýře, zbraně, nástroje, bambusové proužky...

nejstarší typ čínského písma

Nynější znak pro:

slunce 日 povstalý z původního obrazu

měsíc 月 , , ,

horu 山 , , ,

strom 木 , , ,

rybu 魚 , , ,

psa 犬 , , ,

dítě 子 , , ,

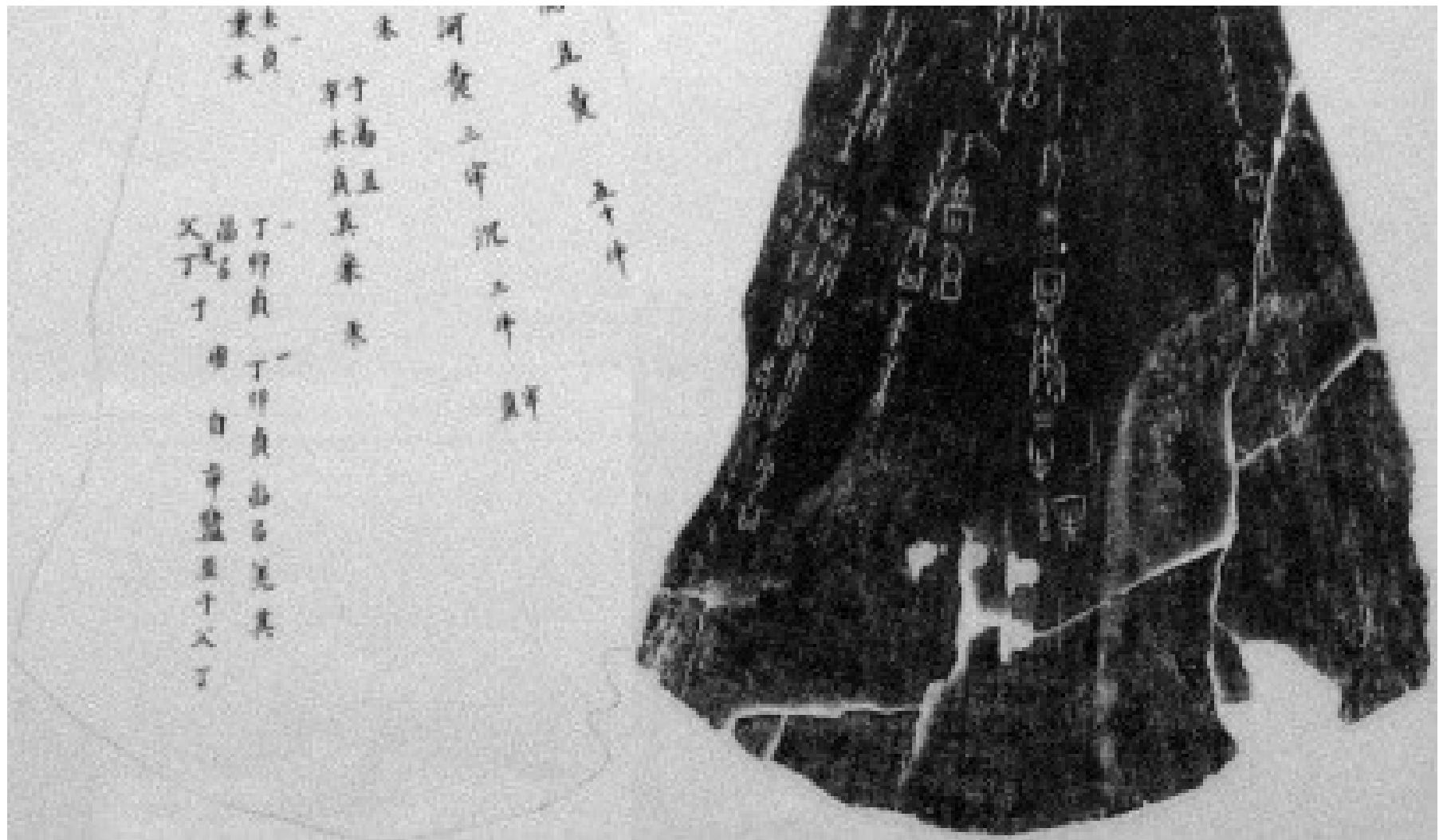
rukou 手 , , ,

ptáka 雉 , , ,

vývoj čínského písma

věštecké kosti s nejstarším typem písma

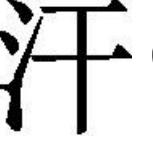
písmo – dynastie Tchang (7.–10. stol. n.l.)

bambusová kniha

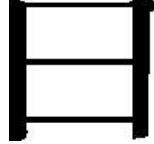
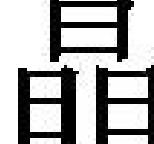
obrázkové písmo – výtvarný artefakt vyjadřující náznakem pojmy (nikoliv hlásky či slabiky)

voda + zavřít = plavat („zavřít do vody“)

voda + práce = pot („voda z práce“)

tráva + trhat = zelenina („tráva která se trhá“)

uheň + strom = hořet („2 hořící stromy“)

slunce + slunce + slunce = třpytivý

slunce + měsíc = světlo

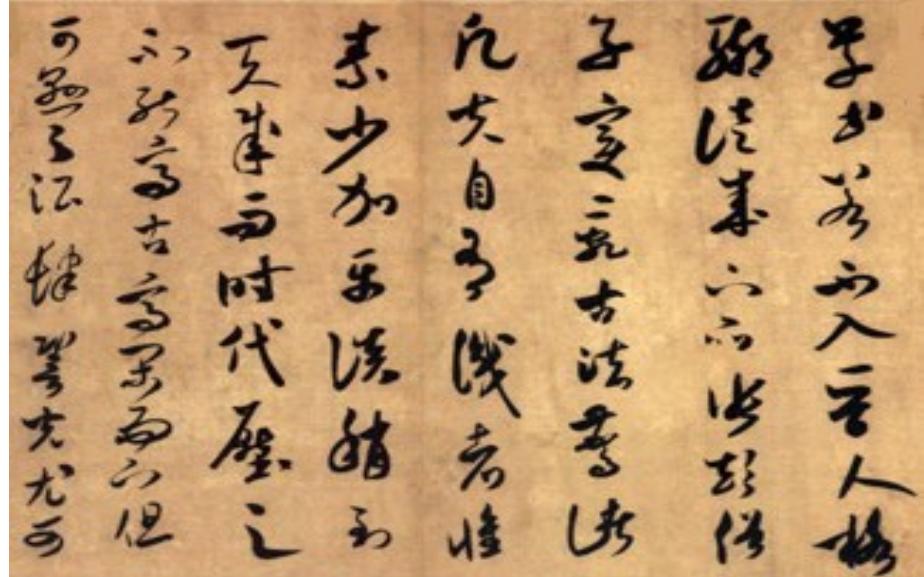
中

文

znaky vyjadřující „Říše středu“ (tj. Čína)

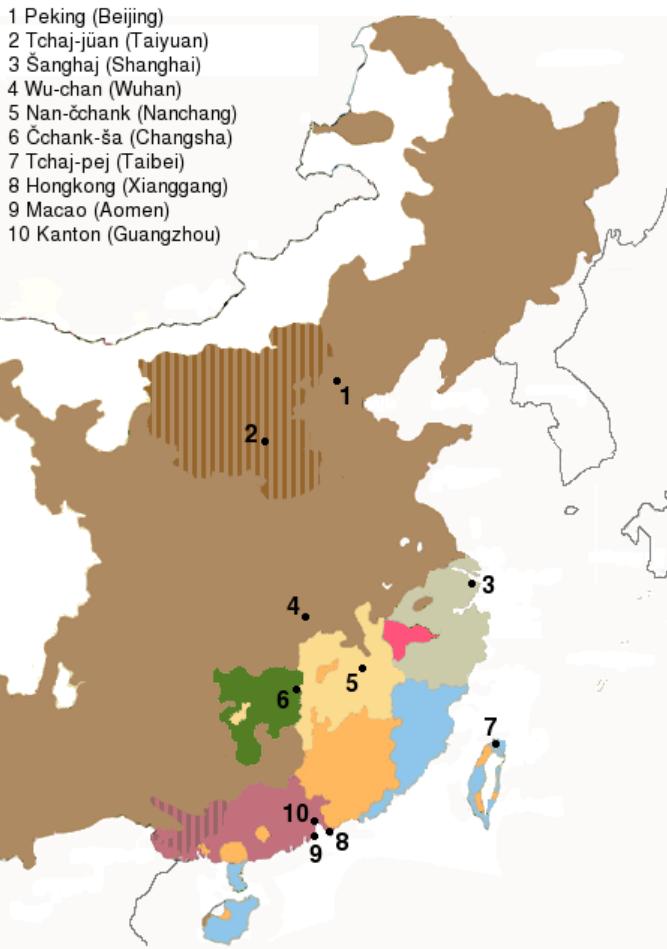
kaligrafie

(umělecký způsob písma)

oblasti 10 hlavních čínských dialektů:

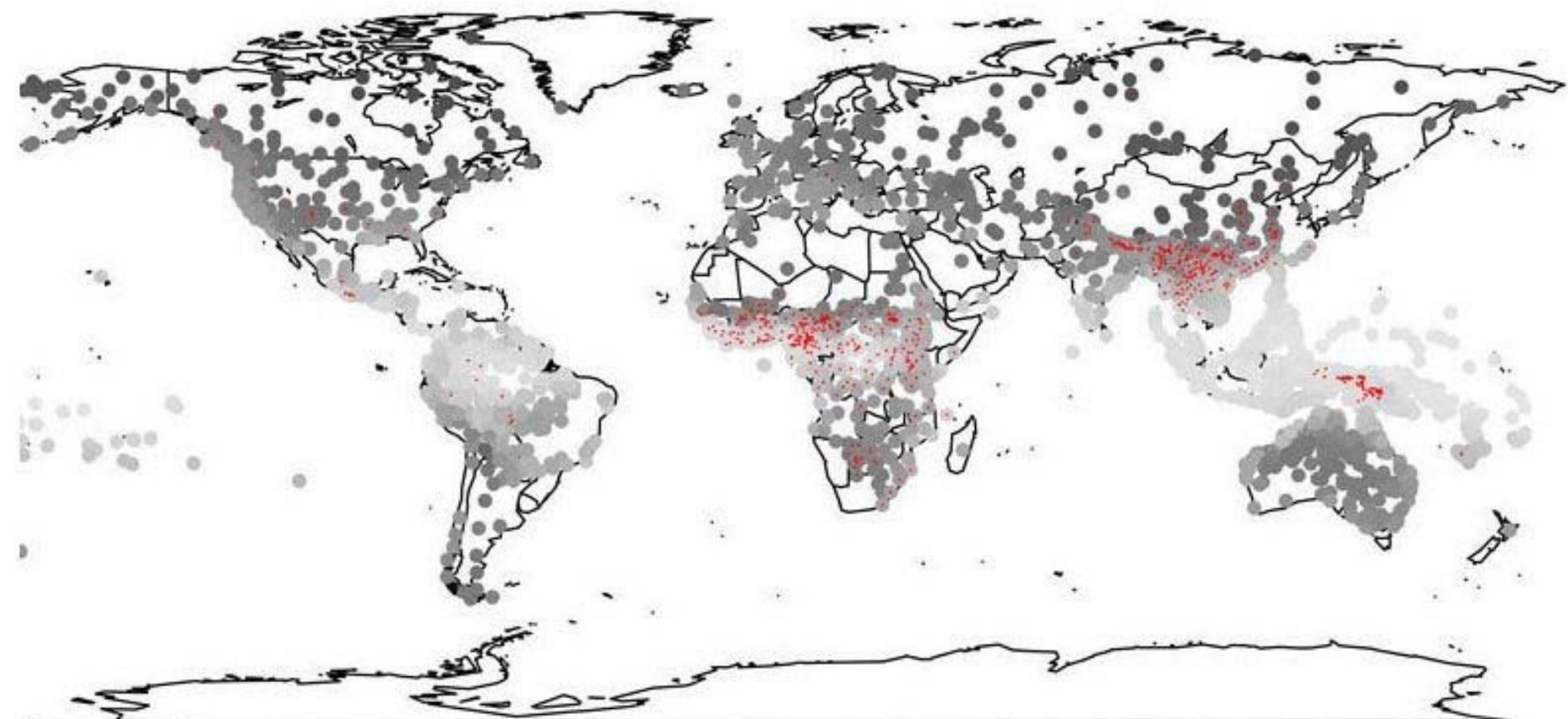
mapa Číny (provincie):

Čínské jazyky (dialekty) 漢語族

北方	Mandarínština
吳	Wu
粵	Kantonština
閩	Tchajwanština (Min-nan)
晉	Jin (Tsin, obvykle se spojuje s mandarínštinou)
湘	Xiang (Siansk)
客家	Hakka
贛	Gan (Kan)
徽	Hui (Chuej)
平話	Pinghua (Pchin-chua, obvykle se spojuje s kantonštinou)

výskyt tonálních jazyků

Jazyky, které používají k odlišení významu výšku tónu (červená kolečka), jsou běžnější tam, kde je větší vlhkost vzduchu. V zemích, kde je vzduch sušší, na frekvenci zvuku záleží méně. Tyto jazyky označují šedá kolečka.

ŠAMANISMUS – první paradizádelní projevy

- magicko-náboženské obřady
 - léčitelské, agrární, exorcistické obřady
- šaman
 - předchůdce herce („pra-herec“)
 - prostředník mezi světem lidí a duchů
 - lišil se od ostatních (psychicky, někdy i fyzicky)
 - měl přístup do duchovní světa bez nekontrolovaných psychotických následků (prošel šamanskou iniciací)
 - upadal do transu, slyšel hlasy duchů apod.
- původně matriarchát: ženy šamanky
 - vazba ke kultu plodnosti

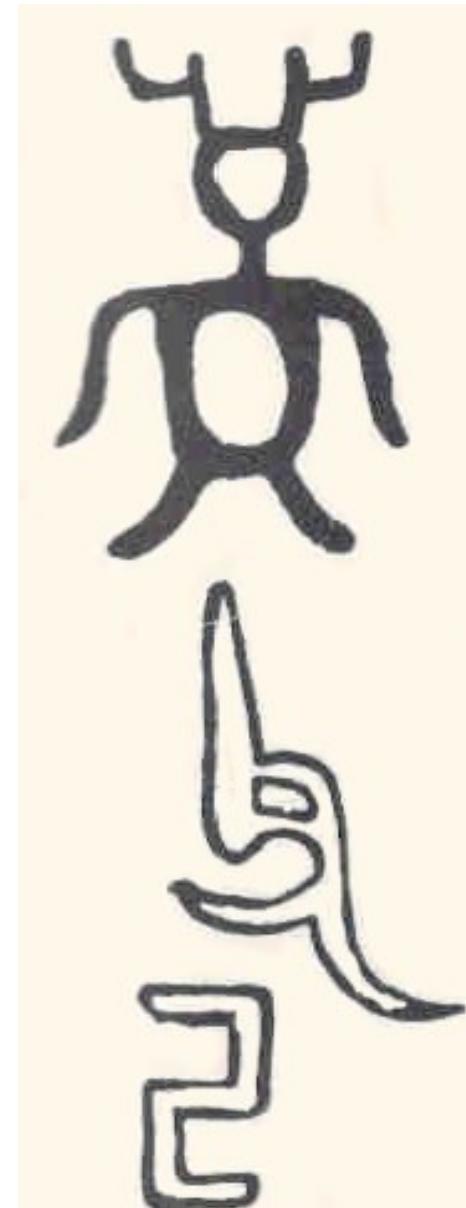

šamani (Mongolsko)

Paradivadelní projevy šamanských obřadů:

- pohyb, gesto, mimika
- tanec
 - transovní a extatické tance
- slovo
 - zaříkávání, dialogy s duchy a démony
- převleky
 - maska, kostým (např. posvátné zvíře)
- hudba a zpěv
- šaman však představoval sám sebe
(nikoli někoho jiného jako herc)

šaman v převleku za jelena
(překreslený nápis z bronzové nádoby, období dynastie Šang)

- možný průběh setkání šamana s duchem / démonem / božstvem
 - šaman vidí sestupovat božstvo / ducha / démona např. v povoze taženém mytickými tvory
 - šaman v transu vede dialog s bytostí z jiného světa
 - přítomní slyší jen šamanův part
 - duchovní bytost šamana opustí
- ***Kniha písni***
 - obsahuje i staré písni šamanských rituálů
- ***Kniha proměn***
 - zpracovává kosmogonii, obsahuje i věštby

OBDOBÍ DYNASTIE ČOU (1027 – 221 př.n.l.)

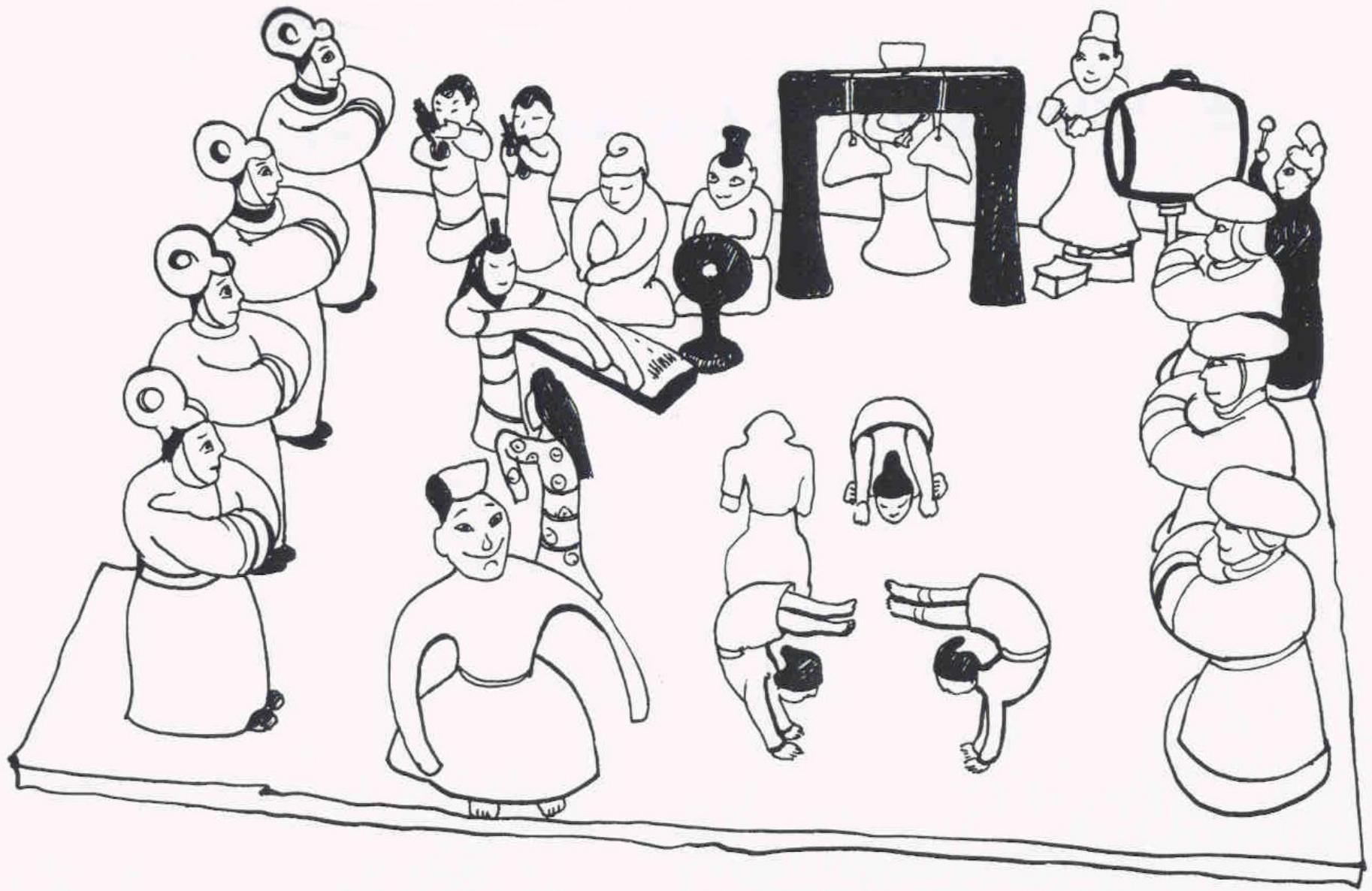
- uctívání kultu nebes
 - císař: syn nebes
 - sílí význam šamanů
- každoroční slavnost při konci lunárního roku
 - v paláci uspořádáno **Velké vymítání zlých duchů**
 - aktivní účast šamanů
- vzniká **světské umění**
 - hudba, zpěv, tanec se vyčleňují ze sféry obřadů
 - palácoví baviči (zpěváci, žertéři, akrobati, liliputi...)

OBDOBÍ DYNASTIE CHAN (206 př.n.l. – 221 n.l.)

- sjednocením rozdrobených států vznik „Říše středu“
 - císař Čchin Š'chuang-ti (filmy *Hrdina*; *Tři království*)
- konfucianismus
 - státní náboženství
 - ústup šamanismu
- světská zábava se šíří z paláců do ulic měst
 - pouliční artisté, tanečníci, hudebníci, uspávači hadů, polykači ohňů, vzpěrači...
 - sdružovali se do profesionálních skupin

soubor 21 keramických figurek pouličních umělců ze 2. stol. př.n.l.,
nalezen 1969 v hrobce (hudebníci, tanečníci, akrobati, diváci)

STO HER („Paj-si“)

- císaři dynastie Chan podporovali umění
 - rozkvět mnoha druhů **zábav a podívaných** (na ulici, na vozech apod.)
 - ještě nejde o regulérní drama, ale o přechod od prvních divadelních projevů k světskému divadlu
- sto her lze rozčlenit do 5 skupin:
 - 1) **zvířecí hry** (komičtí tanečníci v maskách zvířat)
 - 2) **efektní vizuální proměny** (z kouzelnických triků šamanů – imitace reálného světa, obludy...)
 - 3) **orchestry** (tanec, zpěv, hudba, kostýmy)
 - 4) **artistické produkce**
 - 5) **zápasy** (lidé napodobují zápasící zvířata)
- založena nejstarší známá umělecká škola

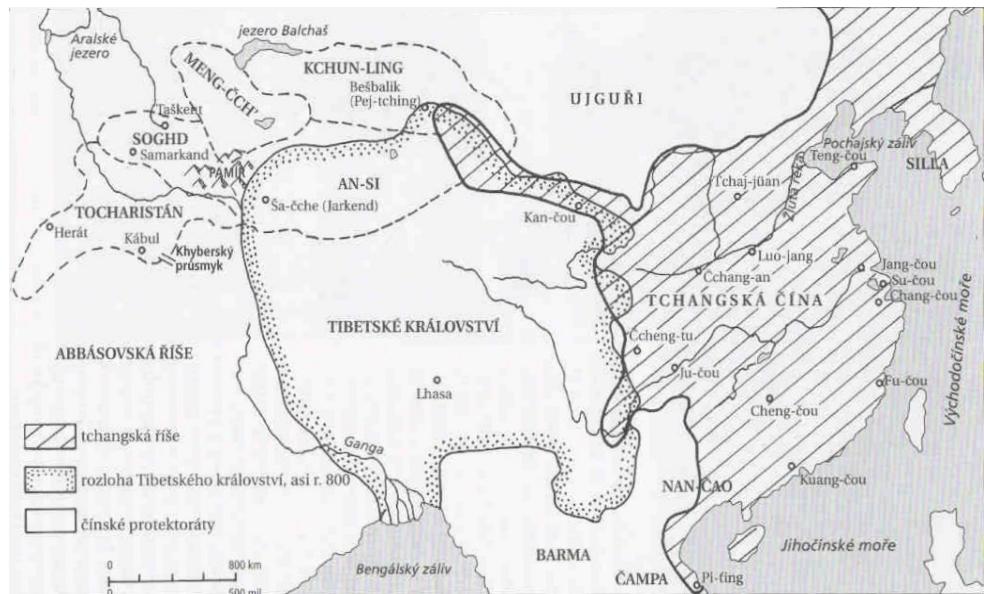
- scéna z dvorského života – dynastie Chan (cca 80 př.n.l.):

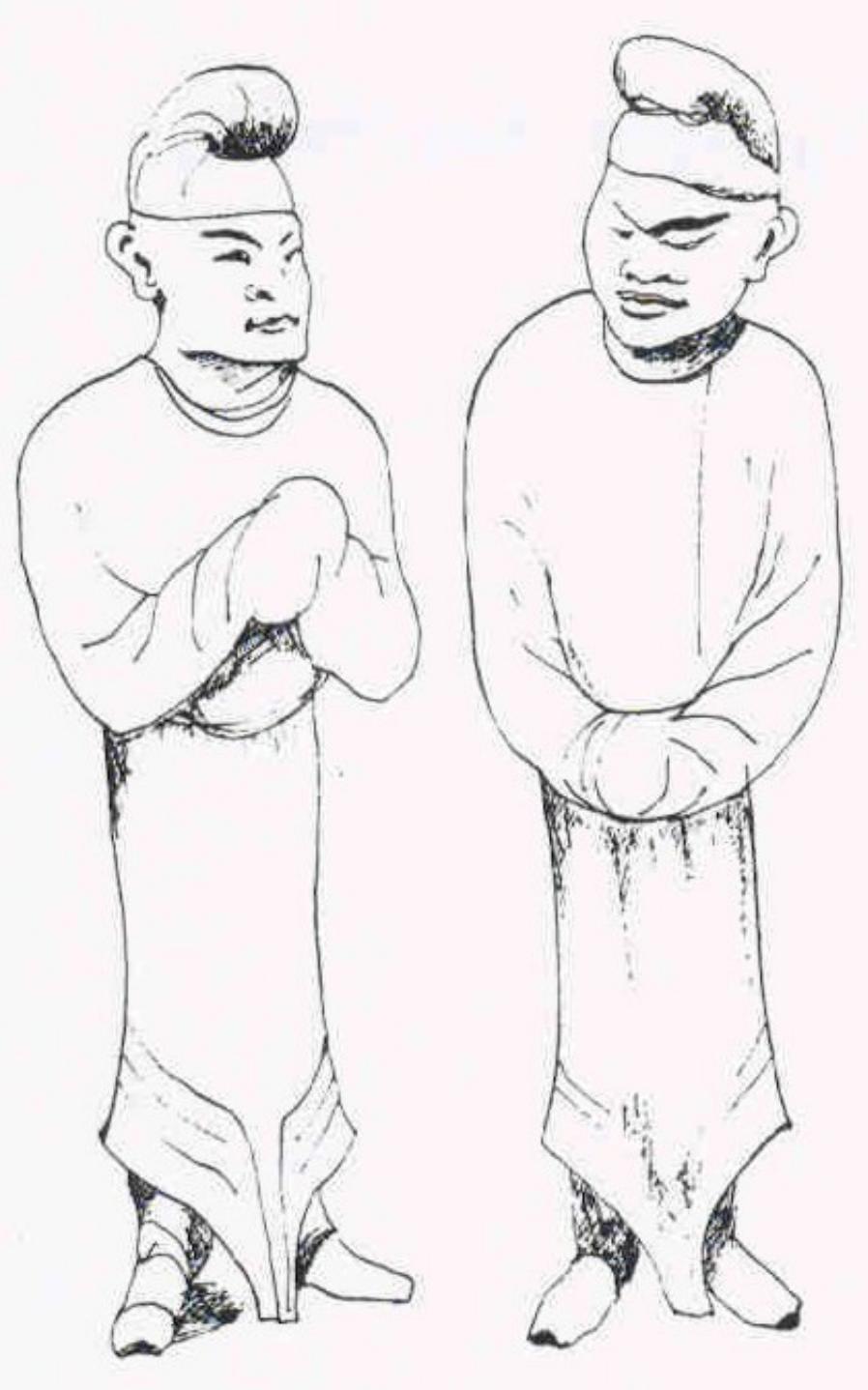

v horním pásu vlevo sedí velmož se sluhou, před nimiž vystupuje skupina kejklířů a hráčů na hudební nástroje
(v dolním pásu je zachycen slavnostní průvod vozů)

OBDOBÍ DYNASTIE TCHANG (618 – 905 n.l.)

- zlatý věk čínského básnictví (rozvoj kaligrafie)
- vznik prvních epických útvarů: **čchuan-čchi**
 - milostná a mytologická téma s dobrodružnými a romantizujícími prvky, pozdější zdroj pro drama
- tanečníci a hudebníci (častá válečná kořist)
- 8. stol. – založena herecká škola „**Hrušňový sad**“
 - 1 ze 4 muzických učilišť
- vynález knihtisku
 - 7. stol.
- filmy z tohoto období
 - *Kletba zlatého květu*
 - *Klan létajících dýk*

- kuriózní podívané
 - stovky kostýmovaných koňů / nosorožců / slonů tančily při hudbě; hromadné akrobacie liliputánů; iluzionisté předváděli triky amputace údů / páraní břicha...
- nový dialogický žánr:
výstupy kapitána
 - dialog degradovaného bystrého úředníka s hloupým úředníkem
 - improvizováno, kočovníci, rozvoj herectví
 - bez hudby a tance

OBDOBÍ DYNASTIE SUNG (960 – 1275 n.l.)

- jeden ze zlatých věků Číny
 - útoky divokých kmenů
 - mnozí císaři byli lepšími umělci než politiky
- Peking koncem 13. stol.
 - 50 jevišť, 2 miliony obyvatel
 - Londýn měl o 3 stol. později jen 8 jevišť, 160.000 obyvatel
- zábavní čtvrtě
 - čajovny, hospody, restaurace, pódiová jeviště, nevěstince, herny...

- rozvoj **profesionálního divadla** ve městech
 - profesionální herci (hráli za vstupné nebo za honorář)
 - divadelní skupiny
 - hrávalo se v čajovnách i na ulicích
 - neiluzivní divadlo (bez dekorací a rekvizit)
- první písemně fixované dramatické texty: **ca-t'ü** (tj. „rozmanité hry“), děleny podle dynastií na
 - **Sung ca-t'ü**
 - **Jüan ca-t'ü**
 - první plně rozvinuté drama v Číně
 - častá improvizace na základě předem stanoveného příběhu
 - převažuje: slovní humor a komediální herectví

- **Sung ca-t'ü**

- zahrnovalo širší škálu žánrů
- slovo (narativní základ), hudba, tanec, zpěv, akrobacie, klauniáda
- komické až satirické útvary, někdy i frašky
- 1 hl. herec a 4–5 vedlejších
- hráli muži i ženy (často však opačná pohlaví)
- písně (songy) coby retardující prvek
- zastřešené jen jeviště
- maska nebo jednoduché líčení
- stylizované kostýmy
- dochováno jen několik fragmentů dialogů a scénosledů, názvy cca 700 her

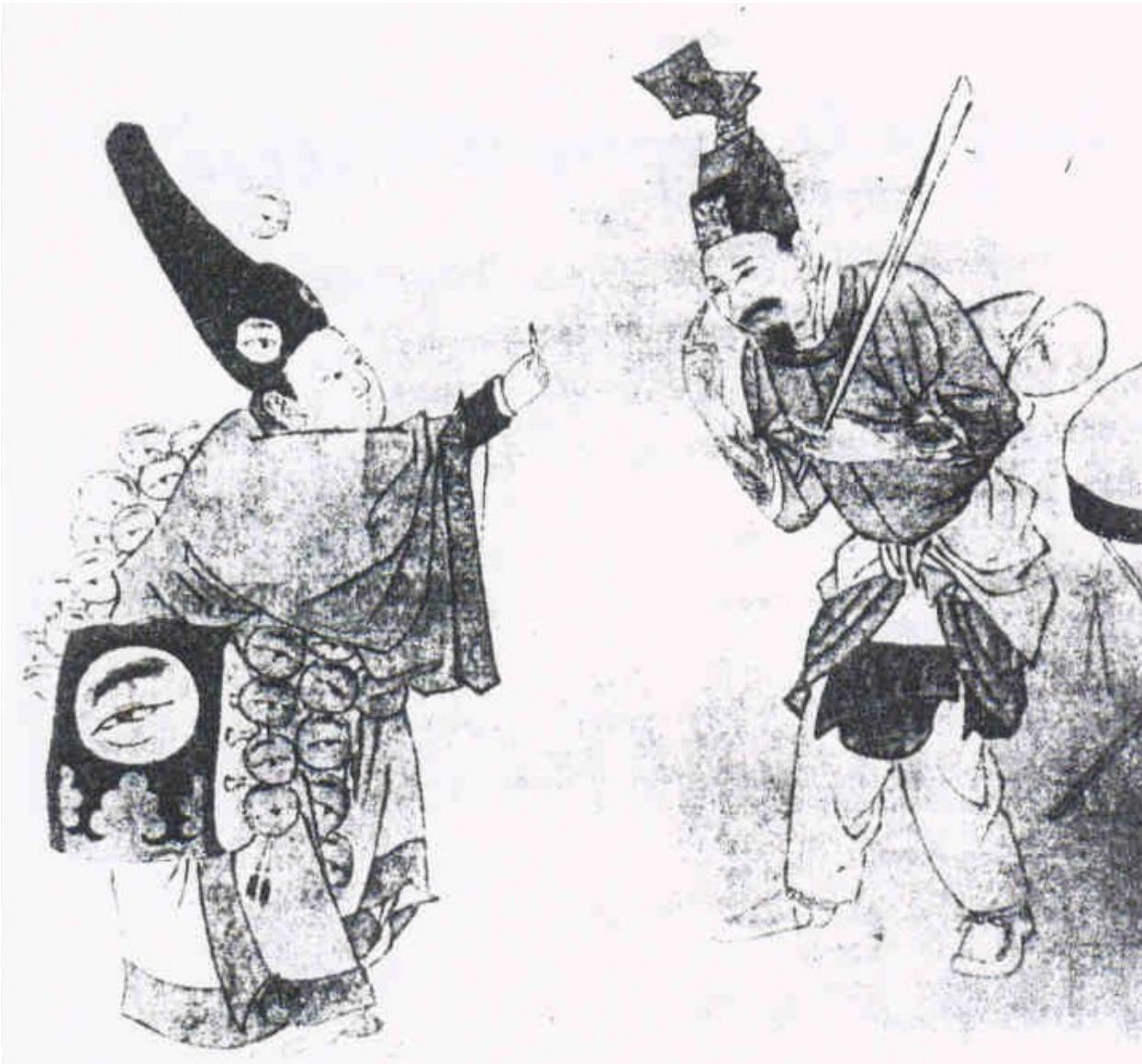
pódiové jeviště

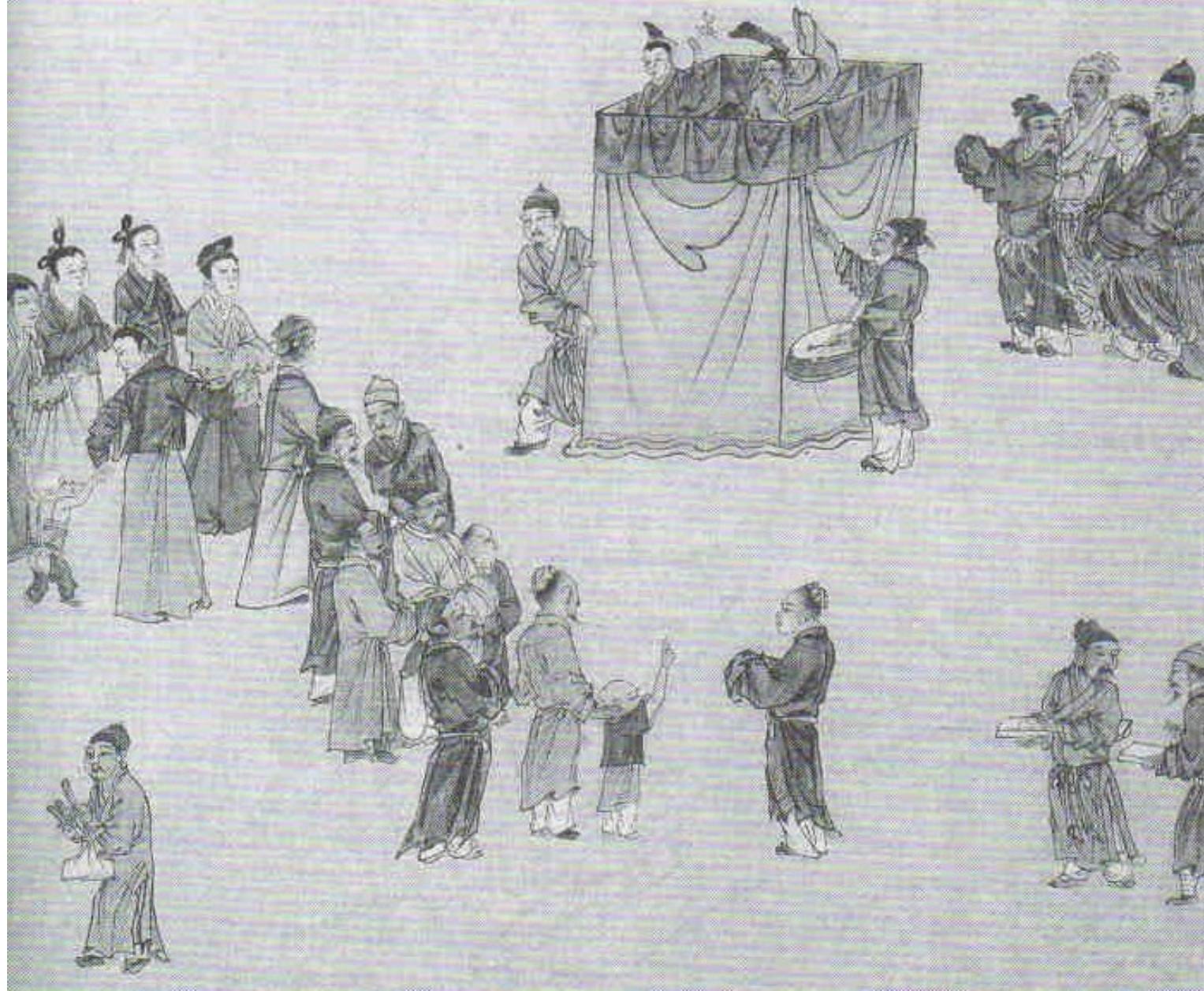
vodní jeviště

- **Nan-si** (tj. „jižní hry“)
 - obdoba **ca-t'ü** v jižních provincích, vznikly však nezávisle na ca-t'ü (vliv indického divadla)
 - obsáhlé inscenace (desítky epických výstupů)
 - často satirické (mnoho žánrů)
 - úvodem zpívaný prolog a chvála souboru i textu hry, pak se vyprávění příběhu prolne v hrany děj
 - mluvené slovo i zpěv (songy), hudebníci
 - typizované postavy (lidi i nadpřirozené bytosti)
 - hráli jen muži
 - líčení (bez masek)
 - soubory o 5 hercích, později až 10 herců (typové vyhranění)
 - dochováno pár fragmentů a vyobrazení ze hry *Oční lékař*

výstup ze hry Oční lékař
(nan-si)

loutkové představení (dokonalé loutky, někdy i živé dětské loutky)

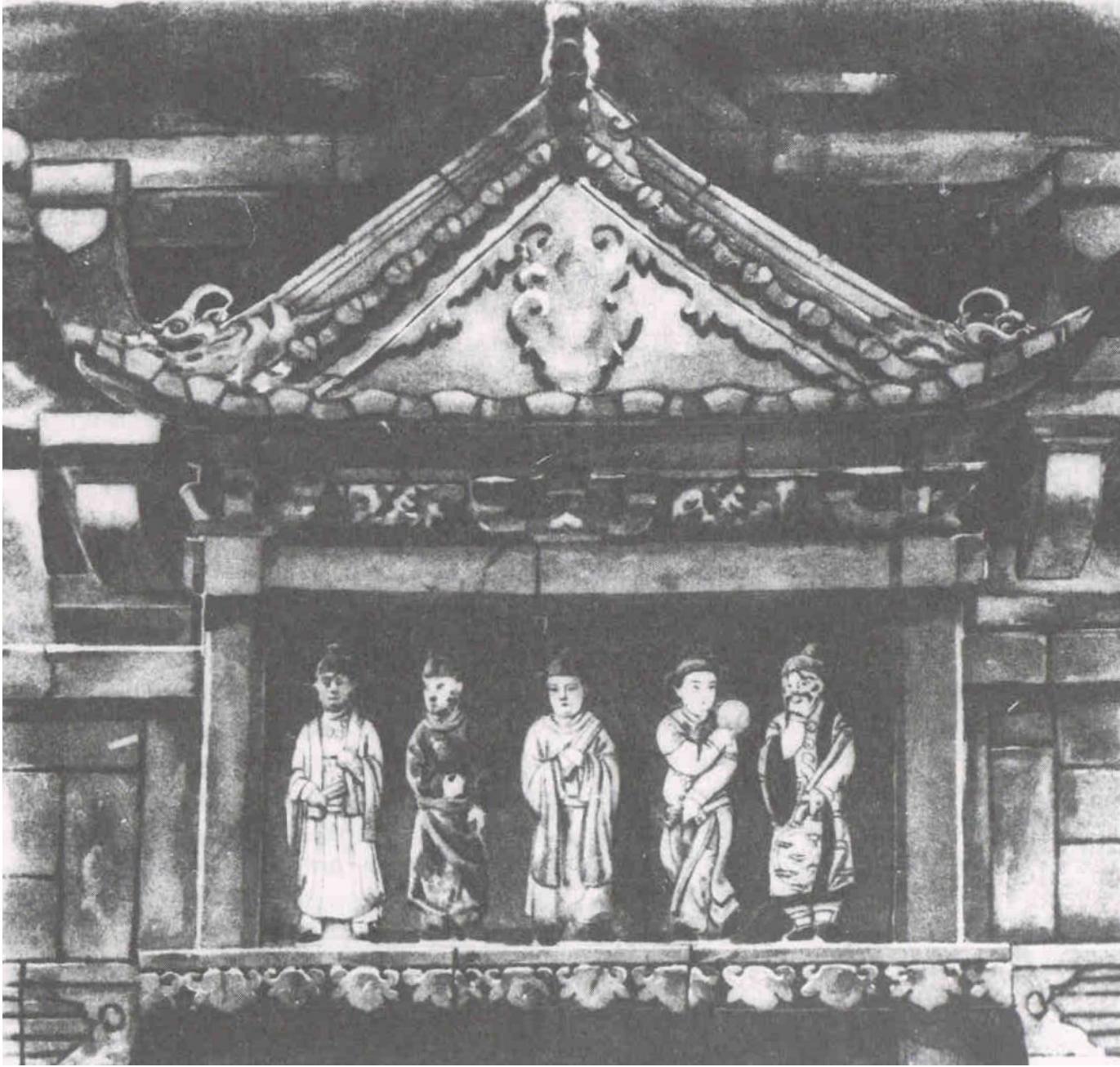

- vznik zábavních čtvrtí
 - ohrazeny od zbytku města
 - mnoho divadel (zastřešená jeviště, diváci stáli)

(následují fotky z Letního paláce)

model jeviště (cca 1 210 n.l.) nalezený v hrobce

OBDOBÍ DYNASTIE JÜAN (1280 – 1368 n.l.)

- Čína pod nadvládou Mongolů
 - doba útlaku, avšak rozvoj kultury i divadla (Mongolové nic takového neznali, a tak jim kultura nevadila)
- **Jüan ca-t'ü**
 - vychází ze Sung ca-t'ü
 - později vytlačilo z jihu nan-si
 - náměty: kroniky, legendy, povídky
 - dochováno 162 her (napsáno však víc)
 - songy i dialogy (songy nejoblíbenější)
 - četné monology (informace o postavách)
 - hráli muži i ženy (opět většinou opačná pohlaví)
 - oproti sung ca-t'ü proměna herectví (stylizovanější pohyb)
 - rodinné herecké skupiny

Kublajchán

Autoři Jüan ca-tü

- mnohdy sesazení úředníci
 - přes 550 autorů
 - často členové hereckých skupin (mnohdy taky hráli)
- **Kuan Chan-Čching (1245–1322):**
 - měl být lékař, utekl s hereckou skupinou
 - hrál komické role
 - tanecník, zpěvák i hudebník
 - z jeho 60 her dochováno 17, do češtiny jsou přeloženy: Letní sníh, Sen o motýlech, Pavilon nad řekou, Hodokvas, Násilník, Svědnice
 - **Li Sing-Tao:**
 - *Křídový kruh* (viz Brechtova adaptace a užitý motiv sporu o dítě)

趙盼兒風月救風塵雜劇

元大都關漢卿撰

明吳興臧晉叔校

第一折

中末扮周舍上詩云酒肉場中三十載花星整照

二十年一生不識柴米價只少花錢共酒錢自家
鄆州人氏周同知的孩兒周舍是也自小上花臺
做子弟這汴梁城中有一歌者乃是宋引章他一
心待嫁我我一心待娶他爭奈他媽兒不肯我今

大行散樂都忠秀在此作

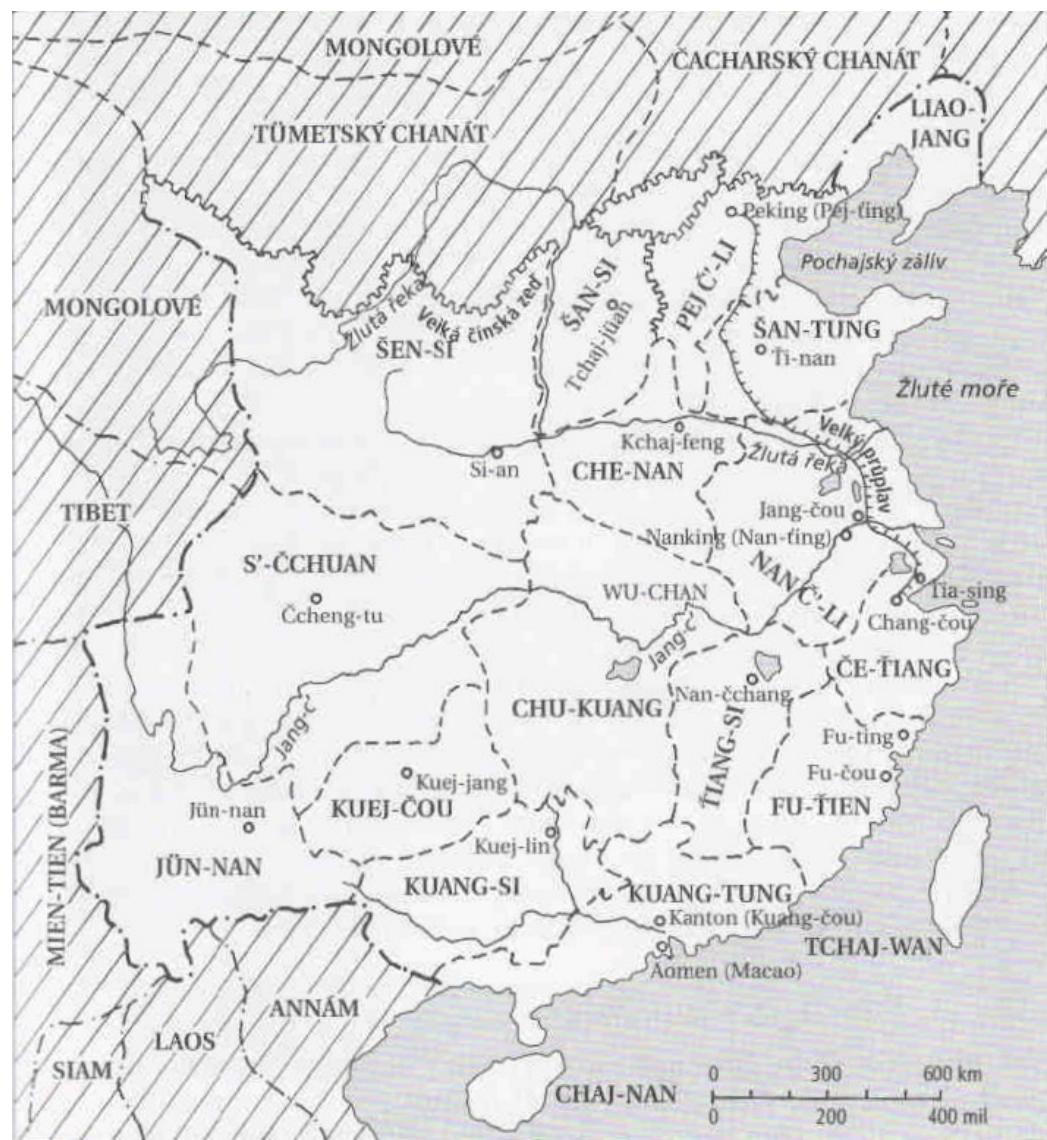
見都愛

herecká
skupina
principálky
Čung Tu-Siou
(rok 1324)

OBDOBÍ DYNASTIE MING (1368 – 1644 n.l.)

- Mongolové vyhnáni
 - návrat ke kultuře před vpádem Mongolů
 - ve velkých městech obliba divadelních čtvrtí (při představení se konzumovalo a konverzovalo s přáteli)
- z **nan-si** se vyvinul žánr **čchuan-čchi**
- z **ca-tü** se vyvinul žánr **jüan-pen**

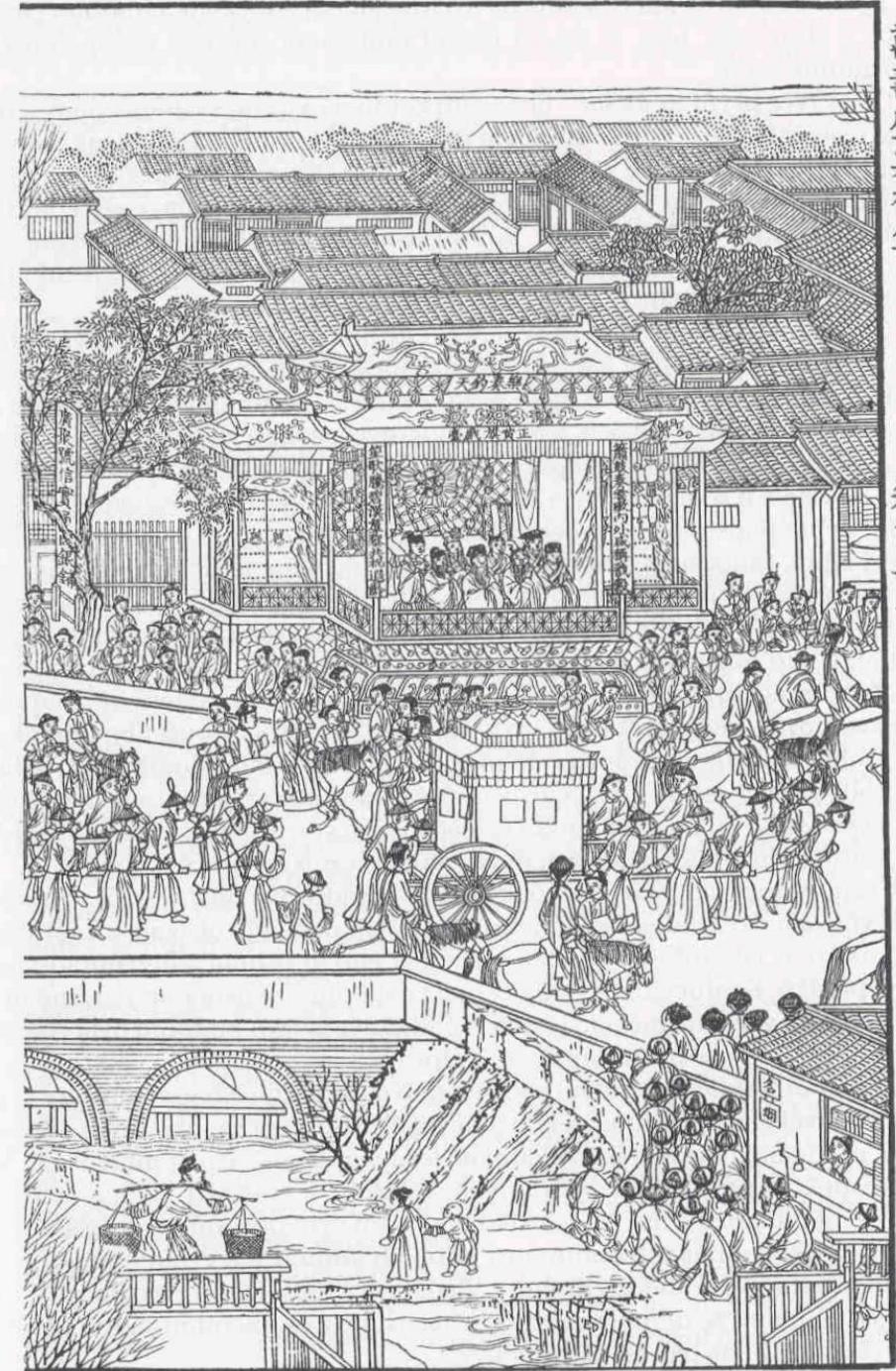

- **Čchuan-čchi**
 - původně žánrové označení povídek (dynastie Tchang)
 - vrchol: 15.–18. stol. (v konzervované formě se hraje dodnes, téměř zaniklo za kulturní revoluce)
 - rozsah her: 17 až 60 dějství (často nepřehlednost děje)
 - přerušováno pro výběr vstupného
 - náměty zpravidla milostné a každodenní (happyend)
 - songy (vícehlasé) důležitější než dialogy
 - rozvoj soukromých jevišť (na dvorech, zahradách)
 - zámožné rody měly vlastní soukromé herecké skupiny (herci v nich měli postavení sluhů)
- **Kao Ming** (cca 1300–1370)
 - 1. představitel čchuan-čchi
 - hra *Loutna* (vzorová předloha pro psaní her čchuan-čchi)

OBDOBÍ DYNASTIE ČCHING (1644 – 1911 n.l.)

- u nás označována jako dynastie Mandžů
- potlačován styk se zahraničím
- **Chung Šeng** (1645 – 1704)
 - *Palác věčného mládí*
- **Kchung Šang-Žen** (1648 – 1718)
 - *Vějíř s broskvovými květy* (40 dějství)
- herecké skupiny (19. stol.)
 - kočovné i usazené ve městech
 - platy herců odstupňované podle typů, které hráli
 - majitelem vojenský hodnostář; ředitel (něco jako manažer), cedulář, inspicient (jeho patronkou bohyně Slitování), nápověda, rekvizitář, gardebobiér

slavnostní průvod v Pekingu
(na počest narozenin císaře
Čchien-Lunga) míjí jeviště s
divadelním představením

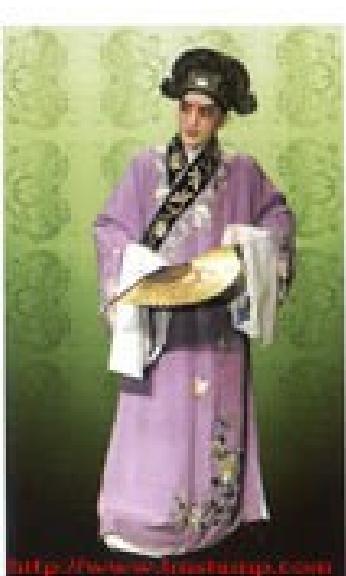
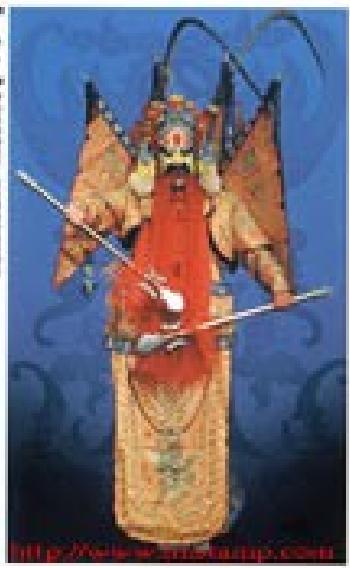
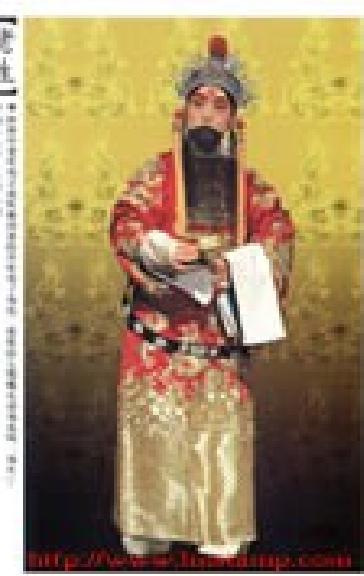

Pekingská opera („Tíng-si“)

- vznikla z regionálních div. forem díky souborům hostujícím v „Zakázaném městě“
- představení z několika jednoaktovek
- herecký projev byl prioritou
- bohaté kostýmy i líčení
 - symbolika barev
- hudební složka
 - songy
- bez dekorací, s minimem rekvizit
- dodnes uváděno
- pekingský dialekt

Revoluční opera (rudé gardy)

Kulturní revoluce (1966–1969)

Současné čínské divadlo

- vliv Evropy

Médea (inscenace
z 90. let 20. století)

současné taneční představení

終

LITERATURA:

- BRECHT, Bertolt: **Zcizující efekty v čínském hereckém umění** (in Myšlenky, 1958)
- BRUŠÁK, Karel: **Znaky na čínském divadle** (in Slovo a slovesnost V., 1939)
- KALVODOVÁ, Dana: **Asijské divadlo** (2005)
- KALVODOVÁ, Dana: **Divadelní kultura Číny 1. díl** (1980)
- KALVODOVÁ, Dana: **Divadelní kultura Číny 2. díl** (1981)
- KALVODOVÁ, Dana: **Kchung Šang-ženův Vějíř s broskvovými květy – Kapitoly ke studiu mingského dramatu** (1969)
- KALVODOVÁ, Dana: **Čínské divadlo** (1992)
- KALVODOVÁ, Dana: **Divadelné kultúry Východu** (1987)

PŘEKLADY HER:

- KUAN CHAN-ČCHING: **Letní sníh a jiné hry** (přel. 1960) – obsahuje: Letní sníh, Sen o motýlech, Pavilon nad řekou, Hodokvas, Násilník, Svůdnice.
- KCHUNG ŠANG-ŽEN: **Vějíř s broskvovými květy** (přel. 1968)
- KUAN CHAN-ČCHING: **Pavilón nad riekou. Násilník. Zvodkyňa. Letný sneh.** (přel. 1990)